

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р4 г 21/2020
24.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, судија Јасминка Станојевић у предмету тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Данило Марковић адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Први основни суд у Београду, у поступку заштите права на суђење у разумном року, ради новчаног обештећења, донео је дана 24.08.2020. године,

Р Е Ш Е Њ Е

Врховни касациони суд **ОГЛАШАВА СЕ** стварно ненадлежним за поступање и одлучивање по тужби предлагача АА из ..., против тужене Републике Србије, због повреде права на суђење у разумном року у предмету Првог основног суда у Београду Иив бр. 942/17.

Предмет се уступа Првом основном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду.

О б р а з л о ж е њ е

АА из ... је преко свог пуномоћника, поднео Врховном касационом суду дана 29.07.2020. године, тужбу против Републике Србије, ради накнаде нематеријалне штете, односно новчаног обештећења, а због повреде права на суђење у разумном року у предмету Првог основног суда у Београду Иив бр. 942/17.

Пазећи на своју надлежност по службеној дужности, применом чл.15. и 17. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11. 79/13 – УС, 74/13 – УС и 55/14), у вези са чланом 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник РС“, бр.25/82 „Службени гласник РС“, бр.46/95 „Службени гласник РС“, бр.ОЈ 55/14) и члана 28. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, број 40/15), Врховни касациони суд је нашао да није стварно надлежан за одлучивање у овој правној ствари.

Право на правично задовољење, услови и поступак за стицање и остваривање овог права, прописани су Законом о заштити права на суђење у разумном року, који у члану 28. одређује да је за одлучивање о тужби за новчано обештећење надлежан основни суд на чијем подручју тужилац има пребивалиште, боравиште или седиште, односно, ако тужилац нема пребивалиште, боравиште и седиште у Републици Србији,

основни суд који има седиште у месту седишта суда који је утврдио повреду права на суђење у разумном року.

Из навода тужбе се не може закључити да је тужиоцу утврђена повреда права на суђење у разумном року, као и да ли су испуњени остали услови за подношење овакве врсте тужбе, али се из постављеног тужбеног захтева може закључити да тужилац потражује накнаду нематеријалне штете због повреде права на суђење у разумном року у предмету Првог основног суда у Београду Иив бр. 942/17.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је применом напред наведене одредбе Закона о заштити права на суђење у разумном року и члана 17. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

Судија
Јасминка Станојевић, с.р.

Поука о правном леку

Против овог решења није дозвољена
жалба на основу члана 17. став 4. ЗПП.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић